

El crim econòmic més greu de Catalunya

No existeixen dades a Catalunya sobre un crim múltiple com el d'Olot per raons econòmiques

GIRONA | DDG

Mai abans una qüestió econòmica havia originat a Catalunya un crim semblant al que va tenir lloc ahir a Olot, quan Pere Puig Puig Puntí va decidir encetar el dia assassinant a trets quatre persones: el cap de l'empresa per la qual treballava, el fill d'aquest, el subdirector de la Caja de Ahorros del Mediterráneo (CAM) i una empleada de la sucursal. Els Mossos d'Esquadra reconeixen que en els seus arxius històrics no hi ha cap cas que s'assembli en raons i dimensió a aquest assassinat múltiple.

Es tracta també d'una de les pitjors matances dels darrers 25 anys en l'àmbit estatal i que passarà als anals de la història negra d'Espanya tal com va succeir amb la matança de Puerto Hurraco l'any 1990. I és que els assassinats econòmics no s'han produït tan sols en temps de recessió i sovint han estat motivats per una qüestió de propietat o bé per venjança més que no pas per aconseguir efectiu.

Els fets disten de la magnitud d'altres crims ocorreguts per raons econòmiques i que encapçala la matança de Puerto Hurraco, amb nou víctimes, seguit d'altres assassinats per raons semblants però amb menys defuncions.

A les comarques gironines encara es fan molt presents dos crims múltiples esdevinguts en un bosc de Darnius i en una casa de Sant Julià.

El bosc de Darnius: El primer va tenir lloc l'any 2003 quan un home i una dona van morir calcinats dins una monovolum i una tercera persona va ser tirotejada al mig del bosc a la finca anomenada Mas Salellas, molt freqüentada per narcotraficants.

Tres morts a Sant Julià: Tres anys després, en una casa de Sant Julià de Ramis, els Mossos van descobrir tres cossos d'home carbonitzats, un dels quals duia les mans lligades a l'esquena. Tot apunta que haurien estat disparats abans de cremar-se.

Puerto Hurraco: El 27 d'agost de 1990 els germans Emilio i Antonio Izquierdo, armats amb escopetes repetidores, disparen indiscriminadament contra els veïns que estaven prenent la fresca en un carrer de la pedania de Puerto Hurraco, Badajoz. En van matar set. Dues de les víctimes eren nenes, de 12 i 14 anys, de la família Cabanillas. El 7 i el 10 de desembre van morir dos dels ferits i les víctimes es van elevar a nou. La causa de la massacre van ser les picabaralles entre les famílies Izquierdo i Cabanillas per una disputa de terres, que ja s'havia cobrat dues morts anteriorment.

Vuit morts a ganivetades: El 8 de març de 1989, el pagès Paulino Fernández Vázquez, de 64 anys, veí del municipi de Chantada, Lugo, mata a ganivetades vuit persones i en fereix set més després d'una discussió motivada per un reg. Posteriorment, Paulino, que vivia obsessionat per la idea que els altres camperols volien arrabassar-li les propietats, es va refugiar al seu domicili, va calar foc a la casa i va morir cremat a l'interior.

Matar per uns arbres: Marcelino Ares, anomenat "O Grabelo", mata el novembre de 1985 al municipi de Pol, Lugo, quatre persones que estaven talant uns arbres que l'assassí considerava de la seva propietat.

Quatre cadàvers per un cavall: El 20 d'agost de 1987, quatre persones moren i unes altres quatre resulten ferides en una trifulca entre famílies de raça gitana al poblat de Cerdeiro, proper a Ginzo de Limia, Orense. Els assassins, la família Suárez, s'havien traslladat desde Verín per solucionar un assumpte relacionat amb el robatori d'un cavall.

Enterrats en formigó: Els cadàvers de quatre membres d'una família alemanya -Richard Schmitd, Beate Werner i les filles d'ambdós, Alexandra i Bianca, de vuit i sis anys- són trobades enterrades en formigó al costat de la casa on residien, a la vall de Bemínussa, Eivissa. Els fets van succeir el 26 d'agost de 1988. Havien estat torturats i assassinats tres dies abans per una venjança ordenada pels responsables del càrtel de Medellín.

Font del document:

<http://www.diaridegirona.cat/tema-dia/2010/12/16/crim-economic-greu-catalunya/452797.html>